

Gävleborgs Fäbodförening

Februari 2006

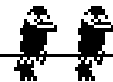
OVANÅKERS
KOMMUN

Länsstyrelsen
Gävleborg

Det kommer ännu en vår!

Fortfarande finns folk här och där som tycker att detta med fäbodar och fäbodbruk bara är joll. Ibland kan de vara väldigt högljudda och ibland känns det som en del till och med vill hindra det vi sysslar med.

Därför stimulerar det när det kommer E-post med tack från Regeringen efter det att man där läst Joni Lidbergs projektrapport "Rovdjursskador och förvaltning av fäbodar".

Särskilt när Peter Westman på Miljödepartementet kommenterar, "Tack för detta! Vi suger i oss det !! Måste säga att jag är imponerad av erat arbete!". När så telefonen efter ett par dagar ringer och minister Lena Sommestad vill tala med Joni Lidberg och Margareta Kristoffersson, öga mot öga, då känns det faktiskt som att det kanske kommer ännu en vår för fäbodbruket och att arbetet för **KUNSKAP OCH KOMPETENS**, redan börjar bära frukt.

Visserligen ska man inte ropa hej innan bäcken är passerad, men å andra sidan – om man gläder sig i för tid finns alltid möjligheten att få bli glad en gång till.

Välkomna till ÅRSMÖTE den 25 mars 2006

Vill ni veta vad det är Joni har åstadkommit så kom till Gävleborgs fäbodförenings årsmöte där både Joni Lidberg och Yasmine Bengtson kommer att berätta om resultaten av deras projektarbeten förra året. Dessutom kommer resultat av kulningskursen 2005 att höras.

Programmet börjar klockan 11.00 med kaffe och nå gott. Sedan när alla bänkat sig är det dags för Yasmine och Joni att berätta om sina genomförda projekt.

De sedvanliga årsmötesförhandlingarna beräknas börja strax efter klockan 12.00. Har ni frågor så kontakta Monica Stålhandske tel 0650-13 112 eller info@xfabodar.se

Plats för mötet

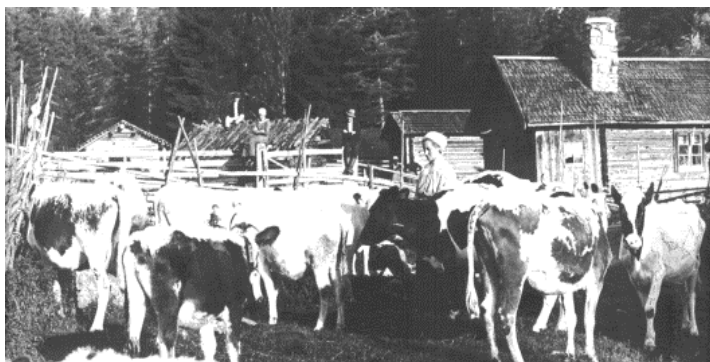
är hemma hos Carin Gisslén-Schönning på Utegården i Holmsveden. Det blir trivsamt! På nästa sida berättar Carin lite om Utegårdens fäbodbruk genom tiderna. Hon har gett oss en lång berättelse, som av utrymmesskäl är kortad. Men förhoppningsvis hinner vi höra Carin och Peo förtälja mer om sin gård efter mötesförhandlingarna.

Flera som får detta brev är inte medlemmar i Gävleborgs fäbodförening. Det finns en förklaring. Först och främst är brevet naturligtvis till för föreningens medlemmar. Dessutom är det en projektinformation till intresserade av fäbodar och fäbodbruk, som inte är medlemmar. Och här kommer adresser från flera håll. Först är det Hushållningssällskapets lista från **FÄBODMAT OCH MATKULTUR**, sedan den lista från Ovanåker, som GFF fick för inbjudan till Fäboddagen på Norsbo i juli, och så har vi alla de brukare som Joni besökte i fjol. Den som inte vill ha sådana här brev i fortsättningen ska kontakta Monica Stålhandske (se ovan). Hon kan också komma att ringa er när hon uppdaterar registret. (Värmlands säterbrukarförening har av ekonomiska skäl denna gång avböjt att få del av brevet.)

Alla är mycket välkomna att som betalande medlemmar öka föreningens slagkraft.

Gävleborgs Fäbodförening

Om fäbodar och fäbodliv kring Elnäs

Förr hade byarna allmänningsskogar. Elnäsbyn lär ha haft sina sommarfäbodar på någon sådan allmänning. De brukades gemensamt för mulbete och nävertäkt, samt för virke till hus och hägnader. En del allmänningar t ex Tönshammar, såldes till bruken. Mor trodde att bönderna behållit mulbetesrätten till dessa fäbodar. Vid brukens avverkningar blev betet rikligare för kreaturen "på skogen". Ända in på

1860-talet hade hennes far Per Näslund korna där över somrarna. Att flytta till fäbodar var ett sätt att tillgodogöra sig all markens gröda. Gårdarna höll sig mestadels med en sommarfäbod och en höstfäbod närmare byn.

Fäbodarna var samlingsplatsen för ungdomen och vid midsommartid brukade man bjuda de närboende till en festlighet, som kallades "gästsöndag". Dagen före en sådan gästsöndag gick fäbodjantorna till Romsen för att bjuda ungdomen där. När de kom tillbaka var korna borta, de hade gått hem till Elnäs. Vallningen hade blivit försummad.

Allt var gjort för de inbjudnas förplägnad, men det fanns ingen mjölk. Det måste finnas mjölk i fäbodarna en gästsöndag, och den hämtades i byn och roddes och bars dit. Per Åsbloms mor, Anna Jönsdotter, var då flicka och var med bland Romsens ungdom.

Vid sydöstra landet av Nässjön hade Elnäsbönderna sina höstfäbodar. I Mors barndom hade byn bara dessa bodar. Schönning och Fogelins hade sina vid Nedervallen. Om man skulle över fäbodvallen kunde man följa en smal fägata. Vid regnigt väder blev den lerig och full med vattenpölar. Man gick då hellre över betesmarkerna. Det tänkte också Mor och en jämnårig flicka, Kristin, när de skulle ta sig över från Schönning. Där var en bred grind mellan stallet och stugan, men utanför gick Branders tjur och "bulade". På folkilskna tjurar brukade man sätta "spjäll", en bräda mellan hornspetsarna, men det hade inte denna.

Mor var inte rädd för djur. Hon skulle fösa undan tjuren, sedan skulle Kristin komma. Kommen ut på vallen kom tjuren i full fart mot henne och tog henne på hornen och hon föll omkull. Kvickt kom hon på fötter och sprang för livet mot grinden, som Kristin höll på glänt, och slank igenom just som tjuren dundrade emot så att den slog igen. Äventyret slutade med att hon fick sina hemvävda kläder sönderrivna och blev skrapad på låret.

Kreatursbeståndet i fäbodarna varierade med gårdarnas storlek. Någon ko fanns hemma vid gården för daglig mjölkförbrukning. En genomsnittsbrukare hade 1881 på hösten 6 kor, 2 ungnöt, 9 får och 13 lamm. Korna var småväxta, somliga med, andra utan horn. Skötseln av kor och småkreatur var alltid kvinnornas lott.

Östergården hade egen färja, på vilken kreatur och redskap roddes över sjön. Man hade även odlad jord vid Mossvikslandet. Mor minns en episod, då hon och drängen Hans Hellman skulle färja över en häst för bete på en holme i sjön. Hellman rodde och hon höll i grimskäftet. Solen sken och milda sommarvindar gjorde färden behaglig. Så med ens rycks grimskäftet ur hennes hand. – Hästen hade fallit i sjön! – Av trivseln hade den somnat och förlorat balansen. Holmen var då så nära, att hästen självmant sam iland.

Hur man tidigare kunde ta sig över till Mossvikarne har den minnesgoda Per Hansson (hennes morfar) berättat för henne. Hans mor, Kjerstin Persdotter (f 1774), vadade och sam med ko flocken, eller för att begagna Per Hanssons ord, "med sörjande" över till Mossvikarne. Ett ovanligt ord, som Mor särskilt lade märke till. Små djur roddes över.

Jätteviktigt möte

Livsmedelsverket kallar lokala inspektörer och 'småskaliga' mjölkproduktproducenter att träffas för att byta kunskaper om livsmedelshygien. Det gäller främst myndigheternas vägledning och riktlinjer för branschen = **fäbodbrukare**

Livsmedelsverket strävar efter en jämn fördelning mellan inspektörer och producenter. Om fler än 20-30 stycken anmäler sig till ett möte, kommer detta om möjligt att dubblas, men i värsta fall kommer inte alla att få vara med. I så fall kommer kontakt att tas med berörda, för att med dem bestämma vilka som ska representera inspektörer respektive producenter.

Avsikten är att producenter och inspektörer ska träffas och diskutera *befintliga eller utkast på* branschriktlinjer och myndighetsvägledning för kontroll. Detta är starten för användningen av branschriktlinjer och en slags remissbehandling av utkast på myndighetsvägledning för mindre mjölkproduktverksamheter.

Datum och plats för träffarna 2006, kl. 9 (fika), 9.30-16.30 (möte)

30 mars Älvdalen, Hotell Älvdalen, inriktad mot mjölkprodukttillverkning vid fäbodan
dessutom allmän småskalig mjölkprodukttillverkning

28 mars Ås/Östersund, Eldrimner, Nationellt resurscentrum för småskalig livsmedelsförädling

Kostnad begränsas troligen till lunchkostnad.

Mötena byggs upp kring att,

- beskriva hur branschriktlinjer kan användas i kontrollarbetet,
- identifiera vilka områden i branschriktlinjerna som behöver kompletteras i myndighetsvägledning för mindre mjölkproduktverksamheter (kontroll),
- påbörja arbetet med att ta fram förslag till samverkansområden (nätverk) och om möjligt identifiera regionala inspektörer
- uppmuntra fäbodbranschen att utarbeta detaljerade branschriktlinjer, särskilt för HACCP

Information visas på Livsmedelsverkets hemsida www.slv.se

Susanne Sylvé, Göran Engström och Helena Jansson hälsar er VÄLKOMNA

Sista anmälningsdag för både Älvdalen och Ås/Östersund är den **10 mars**.

Anmäl till Helena Jansson
Enheten för inspektion,
Tillsynsavdelningen,
Livsmedelsverket, Box 622,
751 26 Uppsala.

Telefon nr 018 – 17 14 63
Fax nr 018 – 12 32 75
E-post adress: heja@slv.se

Anmäl datum, plats, namn, adress,
telefonnummer, eventuell e-post
adress, företag alternativt kommun
och särskilda önskemål om mat etc.

*Anna Strand, Elin och Emma Risth
på Nyvallen Långskogen i Kårböle*

Öronmärken

Kommissionens förordning (EG) nr 644/2005 av den 27 april 2005 tillåter ett särskilt identifieringssystem för nötkreatur som hålls för kulturella och historiska ändamål. Förordningen trädde i kraft den 1 maj 2005 och gäller i alla medlemsstater.

Fäbodföreningen har besked, Jo2002/1166/Livs, från jordbruksministern som stryker under den betydelse fäbodrar och fäbodbruk har för vår kulturhistoria. Intresset för tillämpningen av artikel 8j i Konventionen om biologisk mångfald betonar detta. EU låter numera nötkreatur i sådan drift som tillgodoser kulturella och historiska ändamål identifieras med system som ger liknande garantier som öronmärke. Därför finns nu ett särskilt identifieringssystem för dessa djur.

Godkända öronmärken kan således i sådana sammanhang tas bort utan tillstånd från behörig myndighet, men under dess överinseende. Öronmärken behöver inte heller sättas på djur som fötts i dessa miljöer. I båda fallen måste djuren märkas för särskild identifiering. Godkända öronmärken bör dock sättas fast på djuren eller följa dem om de flyttas till andra anläggningar.

Identifieringssätt

1. Djuren skall identifieras genom en unik identitetskod. Den koden skall finnas i ett av följande som beslutas av behörig myndighet*:

- Två öronmärken i plast eller metall.
- Ett öronmärke i plast eller metall tillsammans med brännmärkning.
- En tatuering.
- En elektronisk identifieringsmärkning i en bolus ruminal-givare.

2. Genom avvikelser från punkt 1 kan den behöriga myndigheten* besluta att djuren kan bestämmas genom ett elektroniskt identitetsmärke i form av en injicerbar transponder under förutsättning att djur som identifieras på detta sätt inte kommer in i livsmedelskedjan.

*Behörig myndighet är Jordbruksverket

Ersk-Jens Kare Olsson på Långskogen i Färila

När vi ber Jordbruksverket tolka förordningen svarar Peter Svensson där utan dröjsmål:

Detta är en förordning, vilket innebär att den är direkt tillämplig på svensk lagstiftning. Det finns dock några bitar där medlemslandet bestämmer och som här ska införlivas i Jordbruksverkets föreskrifter. Detta har ännu inte gjorts, därför att en större översyn sker av Jordbruksverkets föreskrifter om märkning och registrering av djur. Ändringarna beräknas komma senare i vår.

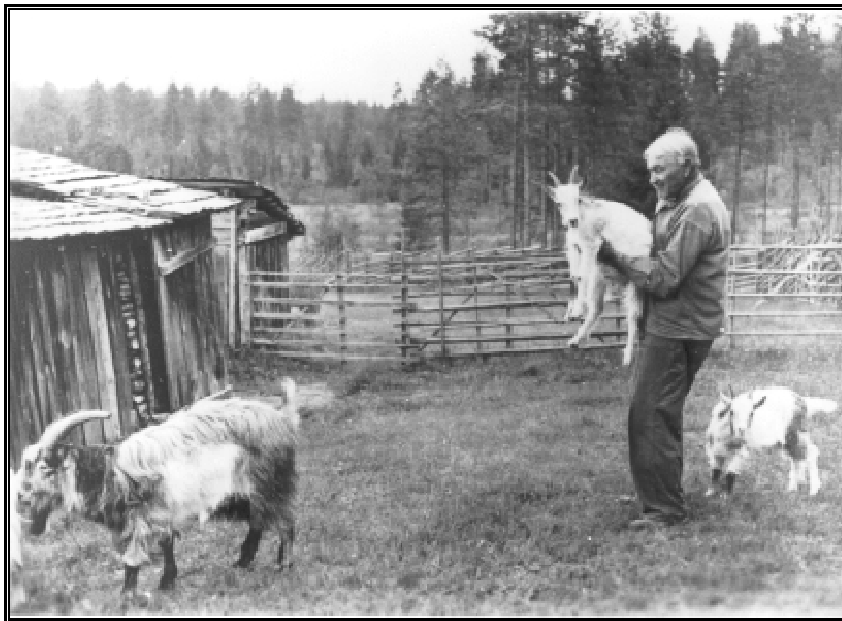
I förslaget till föreskrift står bl.a. att undantag av märkningsbestämmelserna kan ske för nötkreatur som hålls för kulturella eller historiska ändamål och på produktionsplatser som godkänts av Jordbruksverket. Jordbruksverket ska med andra ord godkänna produktionsplatsen som en sådan plats för att man ska kunna använda sig av alternativ märkning. Jordbruksverket ska därför göra en bedömning i varje enskilt fall om en plats ska kunna godkännas som sådan. Men grundkravet är att djurhållningen ska bedrivas i en museal miljö för ett kulturellt ändamål.

Det är också den behöriga myndigheten i medlemsstaten som bestämmer vilken av metoderna som ska godkännas. I Jordbruksverket förslag kommer alternativen; 1. två öronbrickor av plast eller metall, eller 2. en tatuering, att föreslås.

Notera dock att det som ska stå i föreskrifterna bara är ett förslag för närvarande och att ingen remissrunda gällande detta ännu har gjorts.

Getinventeringens resultat

För ett år sedan berättade vi att föreningen Allmogegeten tillsammans med GFF skulle göra en aktion för att hitta restbestånd av våra gamla genuina lantrasgetter. Det var ett stort intresse men vi är sent ute. Det område som var aktuellt att försöka få ett grepp om var Sverige från Värmland till Lappland.

För närvarande finns tre områden med getter som väcker särskilt intresse. I Gävleborg har vi uppgifter som gör att en besättning i södra Gästrikland kommer att få besök av Allmogegeten framöver, för en noggrannare koll. I nordöstra Dalarna är det två gårdar där getterna kan vara betydelsefulla i sammanhanget. Några spår där, som dessvärre inte lett någonvart, fanns också. I Jämtland, uppåt Ströms Vattudal, har dessutom en grupp väckt förhoppningar.

Ersk-Jensa bodde hela sitt liv i ett finnpörte i Enskogen i Ljusdal tillsammans med sina getter. Nu står pörtet på Hembygdsgården i Färila. Finns några rester av hans getter fortfarande kvar någonstans?

Förhoppningsvis kan rasexperter från föreningen Allmogegeten besöka de intressanta besättningarna i år, men som alltid då det gäller ideellt arbete är tid och ekonomi begränsande faktorer. Om det blir positiva besked kan kanske en ny grupp allmogegeter urskiljas både i Gästrikland och i Jämtland, men i det senare fallet är det troligare att jämtgeten blir bredare.

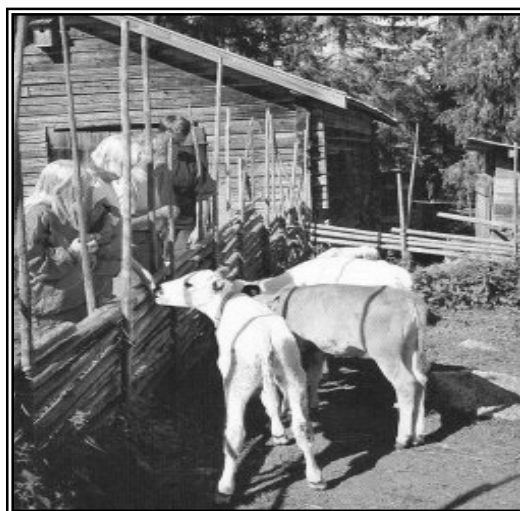
Fäbodarrande ledigt 2007

Fäbodbrukare, fäbodvärd, praktikanter

"Vi behöver ny fäbodbrukare", säger Svedbovallskommittén, som ansvarar för verksamheten på Svedbovallen i Järvsöskogen.

– Eftersom vår fäbodbrukare Britt Sörqvist sagt att hon kanske inte vill fortsätta sommaren 2007 söker vi i samråd med Britt redan nu en ny fäbodbrukare. Britt kommer till vallen i sommar men är tveksam inför nästa då hon söker något nytt. Hon ser gärna att vi "annonserar" redan nu.

– Vi behöver också ett par fäbodvärdar för guidning mm som kan komplettera Margareta Wallins insatser. Praktikanter behövs också till sommaren.

Kommitténs talan förs i detta fall av Cecilia Bruce, som tar emot frågor och lämnar upplysningar om verksamheten. Sök henne på telefon 0278-91 030 eller E-post cecilia.bruce@spray.se. Den som vill tala med Britt Sörqvist kan nå henne på telefon 070-677 29 45 eller 0650-56 24 50.

Svedbovallen ligger vid foten av Björnberget, ca 15 km från Järvsö. Söder om Järvsö tar man av från riksväg 83 till Harsagården, och far sedan ytterligare ca 1 km. Arrandevallen är väl utrustad för förädling av mjölk och det finns plats för många djur. Till Svedbovallen hör också andra fäbodstugor.

Bidrag till kurs i fåbodbruk Protokoll nr 79: 2005, Skogsstyrelsen.

Skogsstyrelsen har beslutat bevilja Svenska rovdjursföreningen 41 120 kronor för utbildning av sin förenings funktionärer i fåbodbruk, för att dessa ska kunna erbjuda hjälp till fåbodbrukare. Föreningen kan förhoppningsvis genom dessa insatser bidra till ökad förståelse för vargens existensberättigande i den svenska skogen samt bidra till att minska konflikterna i vargdebatten. Vargen kan genom predation av betesdjur bidra till minskat betestryck på såväl löv- som barrskog vilket bland annat kan öka lövandelen i skogslandskapet. Den kan också ge förbättrade förutsättningar för överlevnad för en rad andra arter i den svenska skogen. Den indirekta kopplingen till *Levande skogar* är således stor.

“Rovdjursvänner” orsakar utrotning!

Det finns många som uppskattar fåbodbruk och som ser det mer än som pittoreska inslag i det svenska landskapet. Glädjande nog finns flera som försöker att på egen hand bilda sig en uppfattning, både då det gäller företagsekonomiska förutsättningar och verksamhetens vikt för miljön och mångfalden. Åke Skogevall i Västerås är ett sådant exempel. Han har sänt oss några tankar. De har redigerats för att passa utrymmet.

Fåbodbruk håller på att bli omöjligt. Detta leder till utrotning av verkligt hotade djurarter, såväl lantraser med bara några tiotal kvarlevande individer som ett antal växter, insekter och fåglar som är beroende av de unika skogsbetesbiotoperna. Detta bara för att man envist tillämpar en missriktad och självtillräcklig rovdjursförvaltning, som blundar för de oacceptabla skador som drabbar hållande av tamdjur och därmed hindrar samliv med rovdjur.

Med orädda rovdjur blir fåbodbruk med djurhållning nästan omöjligt. Förr hölls rovdjuren skygga genom att de blev förföljda så fort de angrep boskap. Därför hade vi i Europas ”fredligaste” björnar, och rovdjur lärde sig att tycka mer om annan mat än tamdjur. Men rovdjur är läraktiga och börjar förstå svensk rovdjurspolitik. Om de kan närma sig och slå tamdjur utan hinder blir de orädda och en fara för glesbygdsbor och deras djur. Detta långt innan statistiken visar på någon skada (eftersom inget annat än rovdjursrivna djur räknas som skada på myndighetsspråk).

Tamdjur gör också erfarenheter. Har de en gång angripits av rovdjur är varje aning av vittring från rovdjur fylld av skräck, och alla förnimmelser av rovdjur upplevs som dödshot. Detta gör kreatur stressade, aggressiva eller panikslagna och de blir mycket svårhanterliga. Deras hälsa och reproduktion försvagas. Tyvärr har djurskyddsinspektörer svårt att se sambanden.

Rovdjursvän låter fint, men att tjurskalligt värna en rovdjursförvaltning som sparat ur utarmar betesmiljöerna och hotar arter av många slag, som även utgör en unik kulturell skatt. De lantrasdjur som nu offras är de som genetiskt bäst skulle klara samexistens med rovdjur.

- Myndigheter och forskare, lyssna till dem som drabbas och känn empati!
- Vänner av biologisk mångfald, vakna upp och agera innan det är för sent!
- Offra inte kulturarv som fåbodbruk och skogsbete genom att blunda för problemen!

Åke Skogevall

Goth Bertil felaktigt beskylld PO. Exp. nr 2/3006, Falu Kuriren.

Falu Kuriren har utan någon hänvisning till källa skrivit att GFF:s medlem Goth Bertil Johansson i Rättvik, då han av domstol ålagts att minska sin kreatursbesättning, visat upp bluffkvitto och gjort en skenaffär. Läsaren har således saknat möjlighet att bedöma uppgifterna. De kan tolkas som påståenden om ett brott och är under alla förhållanden oetiskt beteende. Tidningen har inte erbjudit Goth Bertil möjlighet att bemöta detta. Därigenom har Falu Kuriren tillfogat anmälaren en oacceptabel och pressetiskt klandervärd publicitetsskada. Pressens Opinionsnämnd finner att Falu Kuriren skall klandras för att ha åsidosatt god publicistisk sed.

Det tragiska är att skriverierna verkar ha inspirerat privatpersoner att trakassera Goth Bertil, bland annat genom upprepade anmälningar till kommunens miljöinspektör, som denne är tvingad att registrera och kontrollera. Det är fler än pressen som kan behöva klandras.

FÄBODMAT recept, traditioner och matminnen...

Pultost. Häromdagen hade vi ett trevligt samtal med Kerstin Elofsson, ordförande i Värmlands säterbrukarförening, som för första gången i vuxen ålder hade varit en hel säsong på sin vall och ensam skött sina djur med alla sysslor inklusive kärning och ystning och angenäma experiment med whisky- och konjaksost. Då hade en god vän gett henne ett tips om hur man kan ta vara på skummjolk och kärnmjolk.

"Pultost" var produkten. Ursprunget var norskt. Riktigt säkert på förfarandet var hon inte, och anvisningarna blir inte tillförlitligare efter redaktörens behandling. Men det verkade enkelt.

Löpe sätts till mjölken som får stå utan kylning i tre dagar. Sedan rörs den och kryddas, t ex med en örtekrydda. Så är det färdigt, och resultatet kan bli bra.

Ostillverkning i Gebbarn

Hälsingemiddag. Receptet kommer förstås inte från Hälsingland utan från trätobroderna i Dalarna. Det är väldigt enkelt, men intressant därför att det ger en aspekt på produktionen av färskost. Man blandar färskost med potatismos och smaksätter med gräslök.

En smak av sommar!

Hör av er! Det vore roligt att få kommentarer till båda recepten. Beträffande pultosten finns säkert åtskilligt att tillägga, men synpunkter på hälsingemiddagen är också välkomna. Det är förresten allt om vår intressanta fäbodmat; recept, traditioner och matminnen...

Olyckstal och nödnummer - 13 112

Vill ni inte skriva, har vi numera ett eget telefonnummer 0650-13 112. Svarar inte vår projekt-assistent Monica Stålhandske så finns telefonsvarare dygnet runt. Det går också bra att skicka E-post till info@xfabodar.se - och glöm inte hemsidan, ni som har möjlighet att läsa sådana. Adress: www.xfabodar.se Kan Monica inte svara direkt så söker hon besked och hör av sig.

P.S. Vad hände sedan?

Då Joni och Margareta kom till Jordbruksdepartementet den 17 februari hade Lena Sommestad mött upp med en handfull egna medarbetare och Naturvårdsverkets generaldirektör. På fäbodbrukarnas sida fanns folk från jägarorganisationer och LRF. Ett skäl till mötet var att få resonera om hur man skall hantera att rovdjursutredaren lämnat sitt uppdrag. Det är viktigt att inte förlora greppet om situationen.

Utredningen ska genomföras, men troligen i något ändrad form. Vissa tecken kan tyda på att Naturvårdsverket och dess Rovdjursråd får en större roll. Kursverksamhet togs upp som en önskvärd förebyggande åtgärd av Margareta. Joni gav tankvärda exempel på praktiska åtgärder utifrån sitt projektarbete. Mer finns nog att höra på årsmötet den 25 mars.

Tjärnvall, Ed nr 1, Färila

De flesta av de foton som återges i detta brev är från Gösta Tomtlunds intressanta hemsida. Den har ny adress. Sök nu efter <http://web.comhem.se/~u70517723/fabodar.html> och trivs.

Gävleborgs Fäbodförening

Organisationsnummer 88 55 01-2632

Plusgirokonto 430 24 37-1

Medlemsavgift 150:- / år

www.xfabodar.se

Styrelse & funktionärer

Ordförande

Carl Höglund, Rönningen 893,
826 95 TRÖNÖDAL
calle.hoglund@telia.com
Tel 0270-380 64, 070-372 9071
*Stortävremvallen väster om
Sveg. Projektträv då det gäller
lokalproducerat och fäbodar.*

Vice ordförande

Tomas Eriksson,
Hästbovägen 17,
813 95 TORSÅKER
annabrodin@compagnet.se
Tel 0290-70141, 073-639 4455
Fax 0290-701 41
*Brukar Norra Lumshedens
fäbod mellan Kungsberg och
Lumsheden. Målare.*

Sekreterare

Åsa Morberg, Årsundavägen 8,
811 61 SANDVIKEN
amg@hig.se
Tel 026-253 706, 070-329 8523
*Har sin fäbod "under torget" i
Sandviken. Långt förlutet på
Nyvallen i Hede. Pedagog.*

Kassör

Karin Nilsson,
Tjärnvallsvägen 39,
820 42 KORSKROGEN
Tel 0651-220 04
Fax 0651-220 04
*Agvall och Digerkölsvallen.
Har de gamla svarta ryafåren.*

Stefan Olander
Skalen SÖDEROMSJÖN 340
828 95 VIKSJÖFORS
skalastefan@yahoo.se
Tel 0278-155 31, 0271-180 39,
070-569 26 90
*Skalen, fäboden som blev gård
som blev fäbod. Kultur & natur.*

Suppleanter

Yasmine Bengtson, Lärkvägen 28
633 49 ESKILSTUNA
a8yasben@stud.slu.se
Tel 070-3414774, 070-3118902
0680-16100
*Något "fäbodligt" nära
Söderhamn. Agronom.*

Joni Lidberg, Grophamre 53,
827 91 LJUSDAL
lidbergjoni@hotmail.com
Tel 0651-332 91, 070-357 4519
*Släktens fäbod i Kesudalen i
nordligaste Härjedalen. Ekolog.*

Karin Sköldmark, Bäckstigen 3,
828 32 EDSBYN
Tel 0271-214 82
*Aktiv bupiga i Våsbo fäbod på
Skomakravallen i mer än 50 år.*

Margareta Wallin, Grönås 2528
820 40 JÄRVSÖ
margareta1.wallin@hutb.se
Tel 0651-47167, 070-516 5919
*Bupiga o dyl på Svedbovallen
mellan Ljusdal och Edsbyn.
Lärare mm.*

Revisorer

Sara Fichtelius,
Klampargatan 4,
824 42 HUDIKSVALL
sara.fichtelius@telia.com
Tel 0650-18676, 070-591 86 76

Carl-Ingel Arvidsson,
Bankgränd 1,
824 43 HUDIKSVALL
Tel 0650-31297, 070-688 82 65

Suppleanter

Göran Bernstål, Majors portar,
821 98 RENG SJÖ
goran.bernstal@swipnet.se
Tel 0278-665123, 070-6948732
Fax 0278-66 51 60

Gunila Brinkert,
Lövthagavägen 1244,
821 51 BOLLNÄS
Tel 0278-13715, 070-657 37 15

Valberedning

Anders Assis, Edevägen 10,
827 40 TALLÅSEN
annensors@hem.utfors.se
Tel 0651-330 29

Margareta Granér,
Lilla Vintergan 41,
827 31 LJUSDAL
Tel 0651-71 16 06

Roger Persson, Faluvägen 80,
828 30 EDSBYN
faluvagen80@hotmail.com
Tel 0271-20005, 070-593 72 50

Kansli

c/o Hälsinglands museum
Storgatan 31
824 30 HUDIKSVALL

Projektassistent, webmaster

Monica Stålhandske,
c/o Skogsstyrelsen,
824 30 HUDIKSVALL
info@xfabodar.se
Tel 0650-13 112, 070-287 3770

Byggnadsrådgivning

Anna-Karin Martinsson
Lia 12
824 92 HUDIKSVALL
annakarinmartinsson@hotmail.com
Tel 0650-25065, 070-2156570

Medlemsbrev, utredningar mm

Kelvin Ekeland, Hålsjö 8375,
820 64 NORRBO
bergils.ekeland@telia.com
Tel 0650-335 39, 070-211 0815
Fax 0650-335 44

Önskar köpa

10 tal bockkillingar för sommarbete, slyröjning och senare slakt.
Eventuellt bytes med någon fjällkvigkalv... eller tjur.

Ring: Louise Lindquist, Gimskogen, BERGSJÖ. Tel. 0652- 53033

Glöm inte årsmötet hos Carin och Peo den 25 mars